

Interpellation av Peter Wallmark (SD) till borgarrådet Joakim Larsson om Lindhagensplan

Förutom innanför tullarna är Stockholm gles bebyggt. Allt det som kännetecknar en stad, saknas i de flesta närområden. Sättet som det är byggt på ger glesbefolkade isolerade enklaver och det är inte en bra grund för att skapa trivsel, utveckla kollektivtrafiken, skapa förutsättningar för affärsverksamheter eller för förmågan att hantera en stor befolkningsökning.

De flesta kan nog hålla med om att en stad främst utmärker sig genom en tät bebyggelse, mestadels i slutna kvarter som omgärdas av gator, parker och torg, samt att byggnaderna innehåller en blandning av bostäder, affärer och arbetsplatser, vilket ger invånarna i staden både service och trivsel. En sådan typ av bebyggelse drar också till sig människor som inte bor i området. Det uppstår ett flöde av människor som, förutom de boende, håller platsen levande. Det vi också ser är att många bostadssökande efterfrågar att bo i stadsliknande kvarter.

Forskning visar att slutna kvarter med privata utomhusytor upplevs ge ett mervärde för de boende till skillnad från öppna och halvöppna gårdar, vilka upplevs som allas och ingens. Privata utomhusytor återfinns också i Lindhagensplanens rutnät av gator som indelar marken i kvarter, vilket ger en varierad och tät stad som utnyttjar marken både på ett människovänligt och ekonomiskt effektivt sätt.

1. Kommer den styrande stockholmshörmajoriteten verka för att bevilja fler byggnadsplaner av stadsliknande karaktär likt Lindhagensplan?
2. Delar borgarrådet uppfattningen om att ska vi kunna göra något åt bostadsbristen på sikt så måste staden prioritera byggandet av nya stadskvarter likt Lindhagensplan?
3. Är det stockholmshörmajoriteten och borgarrådets mål att nyttjandet av byggbar mark effektiviseras?